

De modo edificandi, & modulis constructis.

rum Patrum vicinorum, necnon Prælati, & Seniorum, stetur Judicio majoris partis eorum.

8. Et prædicta intelligantur non solum de re edificanda, sed etiam de modo, qualiter scilicet constructi debeat.

9. Unde in omnibus Congregationis nostre Monasteriis, si juxta prædictum ordinem edificare contigerit, prius moduli fiant arbitrio Præsidentis, & Visitorum, adjunctis aliis duobus Prælati.

10. Nullus vero Prælatorum audeat mutare ipsos modulos, aut ædificia per alios incepta, nisi de Capituli Generalis, vel saltem Visitorum, licentia, addito etiam Peritorum consilio, & si quis voluerit in Monasterio, ubi aliquid hujusmodi inceptum sit, edificare, teneatur omnino Fabricas coepas perficere, nec aliunde initium edificandi sumere possit.

Abique tamē ornamentis.

11. In quibus quidem ædificiis ubique vitentur cujusvis generis ornamenta, & præsertim in Cameris, & hospitii, præterquam in Ecclesiis, rebusque Ecclesiasticis Divino cultui dicatis.

Nihil agendi de ere alieno sine licentia.

12. Præterea ordinamus, ne quis Congregationis nostre Prælati, Rector, aut Cellerarius, propter hujusmodi ædificia construenda, Monasterium ere alieno gravet, nec ultra Monasterii sui possibilitatem, hoc est annuum proventum, pecuniis alienis sine Capituli Generalis, aut duorum Visitorum ad minus licentia, quæ non est concedenda nisi in casu evidenti necessitatis, vel utilitatis edificare, vel emere bona immobilia audeat.

Idq; sub gravibus poenis.

13. Constitutioni huic nostre si quis contra facere ausus fuerit, poena privationis dignitatis, Regimini, & officii in proximo futuro Capitulo subiacebit, districte injungentes Visitoribus, ut supra hujusmodi contraventionibus, petito prius, & accepto in actu visitationis Juramento inquirant. Et informationem de super captam, Diffinitoribus deferant, a quibus culpabiles erunt puniendi poenis prædictis.

De Fratribus in via directis.

CAPUT LXVII.

Quid agere debeant in via, & in Monasterio post regressum, nec quocumque re-ferant.

Dirigendi Fratres in via, omnium Fratrum, vel Abbatis Orationi se commendent, & semper (a) ad Orationem ultimam operis, commemoratio omnium absentium fiat. Revertentes autem de via Fratres ipso die, quo redeunt per omnes canonicas horas, dum expletur opus Dei prostrati solo Oratorii ab omnibus petant Orationem propter excessus, ne quid forte subripuerit in via visus, aut auditus male rei; aut otiosi sermonis, nec præsumat quisquam aliis (b) referre quæcumque foris Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si quis præsumperit, vindictæ Regulari subiaceat. Similiter, & qui præsumperit claustra Monasterii egredi, vel quocumque ire, vel quippiam quamvis parvum, (c) sine Abbatis jussione facere.

DECLARATIO.

Ibi: ad Orationem ultimam.

Pro absentibus orant omnes.

1. (a) Ob hoc in fine Orationis, quam dicimus in Memoriam B. Mariæ Virginis, quæ est ultima Oratio addimus: Divinum auxilium &c.

Ibi: Referre.

2. (b) Curent omnino Patres, ut hæc Pars,

Regule observetur, & transgressores graviter puniantur, quia plurima destructio est.

Confirmatur Regula poena, & describitur.

3. Quapropter, si quis in hoc notabiliter excesserit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio, arbitrio Prælati toties quoties contraverit.

Ibi: sine jussione Abbatis.

4. (c) Hæc jussio accipitur aliquando pro licentia, ideo inhibemus, ne quis Fratrum nostre Congregationis sine jussione, vel licentia Abbatis, vel ejus, qui ipso absente, illius gerit vices, extra Monasterium, vel clausuram egredi audeat, graviter si contra fecerit pro qualitate excessus puniendus.

Nemo sine licentia egredietur ex Monasterio.

5. Habita vero licentia, genibus flexis benedictionem petat, tam discedens, quam revertens: qui contra fecerit graviter puniatur.

Flexis genibus benedictionem petant.

6. Nullus nostrorum possit accedere ad Præsidentem, seu Visitores existentes in alio Monasterio, nisi habita licentia a Prælo, sive ab ipsis Visitoribus, & Præsidente.

Licentia adest Præsidentem, vel Visitores.

7. Et si quis mutatus habuerit Syndacatum, aut procurationis Mandatum in personam suam a Monasterio a quo recedit, interdicimus, ut penitus non præsumat eo amplius uti, arbitrio Capituli Generalis, vel Regimini. Si aliter præsumperit, puniendus. Et ad cautelam volumus omnino, ut in talium mutatione revocentur hujusmodi Syndacatus, & procuraciones.

Procuratio unius Monasterii non valet in altero.

8. Statuimus etiam, quod licentia eundi ad affines, vel consanguineos visitandos, vel ad alia loca recreationis causa, ultra unius diei iter a Monasterio, in quo petens licentiam deputatus fuerit, a nemine possit concedi præterquam a Capitulo Generali. Quod si quis Prælati voluerit aliquem ex suis Monachis ad aliud quodcumque vicinum Monasterium recreationis, vel negotii privati causa, mittere, non prius id faciat, quam consentiat Prælati ejus Monasterii, ad quod eum mittere intendit.

Licentia pro itinere unius diei, vel plurimum.

9. Si vero intra annum necessitas accideret aliquibus, ultra unius diei iter eundi, tunc Pater Præsidentis, vel primus Visitor illius Provincie, in qua non fuerit Pater Præsidentis, possit prædictam licentiam concedere: hoc tamen addito quod, cum ad beneficium dictorum consanguineorum ire petierint, de cetero ipsorum consanguineorum expensis, & sumptibus vadant, ne Monasteria nostra graventur.

Cujus expensis conscientiam iter.

10. Similiter si Prælatum, vel Monachum, prætextu valetudinis, vel negotiorum ad Congregationem non spectantium, apud Consanguineos, vel Amicos diu commorari contigerit, Monasterium nihil illi subministrare teneatur; et si Cellerarius id facere ausus fuerit, Superiores Monasterii ea dispendia, ut illegitima respiciant, & Cellerarius severe puniatur.

Nullus Prælati eos moneatur.

11. Quod si Prælati mora extra Monasterium tres menses excesserit, Præsidentis, & Visitoris illi Monasterio Administratorem deputent.

Post Prælati absentis triu mensium eligatur Administrator.

12. Prohibemus autem nostris negotia, & lites Consanguineorum, & Affinium, aliorumve secularium amplecti, & præsertim ne ad Tribunnalia quævis accedant, nisi ex urgentissima extrema necessitatis causa a Prælo cognoscenda.

Fratres non assumant secularium negotia.

13. Euntes ultra unius diei iter, portent secum literas testimoniales Prælati sui, sine quibus si fu-

Deferant licentias scriptas.

Si Fratri impossibilia jungantur.

CAPUT LXVIII.

Si cui Fratri aliqua forte gravia, aut impossibilia injunguntur, suscipiat quidem jubentis imperium, cum omni mansuetudine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensuram viderit pondus excedere impossibilitatis suæ causas ei, qui sibi præest, patienter, & opportune suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam in sua sententia Prioris imperium perduraverit, sciat Junior, ita sibi expedire, & ex charitate, confidens de adjutorio Dei, obediat.

Primo difficultate ostendat, dein obediat.

Ut in Monasterio non præsumat alter alterum defendere.

CAPUT LXIX.

(a) Summopere præcavendum est, ne quavis occasione præsumat alter alterum defendere Monachum in Monasterio, aut quasi tueri: etiam si qualiter consanguinitatis propinquitate jungantur, nec quolibet modo, id a Monachis præsumatur, quia exinde gravissima occasio scandalorum oriri poterit. Quod si quis hæc transgressus fuerit, acriter coercatur.

Td veretur etiam consanguineis propter scandalum, sub gravi poena.

DECLARATIO.

Ibi: alter alterum defendere.

1. (a) Caveant summopere Abbates omnes occasiones patrocinandi cuiquam ex nostris contra alium, vel Abbatem, aut Superiorem, nisi justis, & urgentissimis de causis: hoc enim est maximum discordiæ, & ruinæ Seminarium, in Congregatione; imo etiam, & perniciosissimum inobediendiæ, ac præsumptionis fontium in Subditis, qui se protectos agnoscentes, audent non audenda, non tentanda tentant. In hoc autem Visitores maxime invigilent, referantque tales excessus (si quos invenerint) Diffinitoribus, vel Regimini, ut suam auctoritatem pro opportuno remedio interponant.

Extenditur quoque ad Superiores, si non adest iusta causa.

Ut non præsumat quisquam aliquem passim cadere aut excommunicare.

CAPUT LXX.

Ut vitetur in Monasterio omnis præsumptionis occasio, ordinamus, atque constituimus ut nulli liceat quemquam Fratrum suorum excommunicare, aut (a) cadere, nisi cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur, ut ceteri metum habeant: Infantibus vero usque ad quintum decimum annum etatis, disciplinæ diligentia sit, & custodia adhibeatur ab omnibus. Sed, & hoc cum omni mensura, & ratione. Nam in fortiori ætate, qui præsumperit aliquatenus sine præcepto Abbatis, vel in ipsis Infantibus, sine discretione exarserit, disciplinæ Regulari subiaceat quia scriptum est: Quod tibi non vis fieri, alii ne feceris.

Qui, & quomodo cadere, ve excommunicare valeat.

DECLARATIO.

Ibi: cadere.

1. Sed nec etiam increpare tam Professum quam Novitium, seu Commissum, nec alios minores quam

Extenditur Regula ad alios minores actus.

servantia Regularis, fraternaque charitas, & diuturna, ac constans inter nos perseveret in Christi servitute concordia: Statuimus Capitulum Generale per PP. nostre Congregationis celebrari debere: Ordinantes de cetero ad evitandas expensas, ac iterum incommoda, ut quod celebratur singulis bienniis in posterum celebretur singulis trienniis, juxta Breve SSmi D. N. Innocentii PP. XI. sub datum 9. Septembris 1680., & hoc Dominica tertia, idest vigesima prima die post Resurrectionem D. N. Jesu Christi.

2. Quapropter ad Capitulum venire debentes, tales se preparant tempore opportuno, ut Statuta die esse possint in loco, ubi Capitulum ipsum fuerit celebrandum.

De iis, qui debent venire ad Capitulum Generale.

CAPUT II.

1. Quoniam, ubi nimia multitudo est, ibi plerumque solet esse confusio, & difficultas veritatis assequenda: idcirco ordinamus, quod infra scripti solum ad Capitulum Generale venire teneantur: videlicet P. Præfident, ceterique Visitatores quantumcumque a Capituli loco distent, omnes Prælati Regimini, Cancellarius, & Caplarius.

2. Quod si legitima de causa continget Prælatos non venire, tunc ipsi Prælati, & Conventus teneantur literas tam bonum Congregationis, quam suorum Monasteriorum, concernentes transmittere per unum ex suis Monachis, eligendum a Præfato, cum consensu Seniorum, aut alium Nuntium fidelem, aut Prælatum propinquiorum, si maluerint.

3. Et ut cuncta, quæ a Visitatoribus in Visitationibus suis provisione digna inventa fuerint, Capitulo Generali innotescant: Ordinamus, quod si quis Visitatorum aliquo impedimento legitimo interveniente ad Capitulum non venerit, per literas significare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatu videbuntur, & ipse judicaverit expedire, super quibus ejus conscientiam oneramus.

4. Insuper tam supradicti Prælati, quam quicumque alii Monachi nostre Congregationis quocumque officio fungantur, aut dignitate præminent: quantumcumque a Capituli loco distent, si a Diffinitoribus, vel Regimine jussi, aut requisiti fuerint, ad præfatum Capitulum Generale venire teneantur.

4. Præter supradictos autem, non præsumant Monachi nostri cujuscumque gradus, seu conditionis existant venire ad Capitulum Generale, seu ad loca circumvicina, nisi habita prius a Diffinitoribus ejus Capituli licentia in scriptis. Quod si contra fecerint, non audiantur a Diffinitoribus, & jejunent ter in pane, & aqua in terra in Refectorio, & statim peracta poenitentia, dimittantur. Et si fuerint Superiores, eo ipso intelligantur esse suspensi a gradu Superioritatis, saltem per annum integrum. Quod non intelligitur de his, qui a Præfato Monasterii, ubi Capitulum celebrandum est, convocati fuerint ad concionandum, vel disputandum cum licentia Patris Præfidentis.

6. Præterea nullus Præfatus, veniens ad Capitulum secum ducat alium Monachum quovis titulo, etiam Scribæ. Possit tantum Commissum,

Item de impediis, & non vocatis.

causa infirmitatis, ætatis aut distantia secum ducere. Monachus alius, aut Cellerarius ex quavis causa venire non possit. Quod si computa, aut alia hujusmodi negotia pertractanda erunt in Capitulo, Prælati satisfaciant. Eximitur tamen a prædictis prohibitionibus P. Præfident, qui secum ducere potest Scribam suum. Ipse autem Præfates teneatur quamprimum Prælati ingressi fuerint Capitulum, omnes alios, qui ad locum Capituli venissent, præter prædictos, qui debent, & possunt venire, ab eodem loco dimittere. Quod si pro aliquo casu necessario, Diffinitores aliquem admiserint audiendum, non permittant, talem morari in Monasterio Capituli ultra diem unum, sed eum audiant, & dimittant. Quod etiam intelligimus de iis, qui forte ab ipsis vocati essent; hos enim statim ac completa sunt ea, ob quæ accedere jussi sunt, dimitte eos decernimus.

De modo scribendi Capitulo Generali.

CAPUT III.

1. Si quis Monachorum nostrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali scribat ipse manu propria, & si ipse nequeat scribere, tunc alium Monachum nomine illius scribere possit permittimus, ita tamen, ut constare possit, cuius nomine scriptum fuerit. Qui ne detineat Diffinitores in pluribus inutiliter occupatos, clare, breviter, & succincte scribat, cum subscriptione, vel inscriptione sui nominis, exponendo causas petitionis suæ; alioquin si præfate literæ subscriptione, vel inscriptione caruerint a Diffinitoribus non adhibeatur eis fides: sed si ullo unquam tempore in lucem venerint Auctores talium literarum, carceri mancipentur.

2. Caveant autem Monachi, ne de iis, quæ ante visitationem Monasterii acciderint, Capitulo quidquam scribant. Quod si aliqui ea, quæ Visitatoribus exponere debuerant (qui præfates omnia cognoscere, & opportuna providere potuissent) ad Capitulum deferre maluerint, nisi urgens causa subsistat, graviter pro modo culpæ puniantur.

3. Nullusque nostrorum, etiam si de numero Superiorum sit, alterius literis subscribat, aut suis subscribere faciat quovis quæsito colore, præterquam si aliqua de causa bonum Monasterii concernente, Superiores omnes ad vitandam multiplicitatem literarum, de communi consensu aliquid insinuandum Patribus judicaverint, nec alius alium sollicitet, aut faciat praticam, ut scribat, aut relationem mittat. Qui contra fecerit ter in pane, & aqua in terra in Refectorio jejunet.

4. Ultimo ordinamus, ne volentes scribere Capitulo inordinatis passionibus seducantur, nec quadam scribendi proclivitate scribant, sed Deum præ oculis habentes ea, quæ fuerint necessaria, & utilia suggerant Patribus cum omni modestia, & gravitate.

5. Quod si quid fuerit scriptum in præjudicium alicujus tertie personæ, reserventur illæ literæ, Visitatoribus dandæ, qui diligenter tempore visitationum de contentis in illis inquirent. Qui vero illas scripserint, stent ad poenam talionis, & si fuerint in dignitate constituti insuper deponantur: si tamen falsa scripserint convicti.

6. Ut tamen pax, & benevolentia inter Prælatos,

Item de rebus scribendis, & literis Valgo cæcis dictis.

latos, & Monachos nostros conservetur, admonemus Prælatos, ne tempore Capituli, vel Visitationum quarant quovis modo, quis contra eos scripserit, vel ipsos accusaverit, sed potius dissimulent se scire, imo nec moleste ferant: & cum ad Monasteria sua pervenerint, hortentur suos, ut etiam ipsi similiter faciant.

Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes sunt deferenda, & in Capitulo petenda.

CAPUT IV.

1. Prælati nostre Congregationis, aut qui ab eis eorum nomine missi fuerint, deferant secum venientes ad Capitulum infra scripta: In primis nomina Monachorum, qui illo anno professionem emiserint, ac diem, quo professi fuerint, necnon eorum, qui in Dño quieverint, aut ejeti, aut quocumque modo diminuti fuerint.

2. Portent etiam in scriptis nomina omnium Monachorum Conventus sui, ac locum, annum, & diem, & quo professi sunt: secundum tamen gradus, & ordines, quos in Monasteriis suis tenent.

3. Portent insuper annuos redditus, & expensas suorum Monasteriorum, ac computa Debitorum, & Creditorum, seriatim descripta, & præsertim rationes taxarum communium. Quoniam vero solutiones taxarum fieri debent singulis quatuor mensibus, vel prout a Capitulo Generali statutum fuerit, Prælati, qui hoc præfixo tempore adimplere neglexerint, voce activa, & passiva ipso facto se privatos esse sciant, & ulterius eorum Monasteria teneantur ad quocumque interesse inde emergens, pro rata illius debiti. Cellerarii vero, si hoc ipsorum culpa evenerit, pro modo culpæ severe puniantur.

4. Ad officium etiam Prælatorum spectet petere licentias pro illis, qui promovendi sunt tam ad Ordines Sacros, quam ad gradum superioritatis, ac etiam literas gratiosas pro Benefactoribus Monasterii sui, quæ trium numerum non excedant.

5. Et quia Parentibus, Fratribus, ac Sororibus Fratrum Congregationis nostre per Patres dictæ literæ gratiosæ concessæ sunt generaliter: amodo pro eis non requirantur specialiter.

6. Item ad ipsos spectet petere facultatem proficiscendi ad Balnea pro Infirmis nostris: servatis tamen servandis, prout in declaratorio Regulæ cap. 36. de Infirmis Fratribus.

De forma Capituli Generalis, & primo quibus personis constet.

CAPUT V.

1. Declaramus pariter, & ordinamus Præfidentem Regimini, Visitatores, ac Prælatos habentes titulum, & administrationem, vel principalem tantum administrationem Monasteriorum nostre Congregationis una cum Cancellario, & Caplario, totum Capitulum Generale constituere, quos intelligimus representare totam Congregationem, ipso durante Capitulo. Volentes quod omnes Prælati vocem tam activam, quam passivam in Capitulo (si tamen præfates extiterint) habeant; absentes autem a Capitulo nullam vocem habere possint. Cancellarius vero, & Caplarius vocem tantum activam

Necnon de Vocalibus absentibus.

habent per Breve fel. rec. Urbani VIII. illis concessam.

Sabbato igitur ante tertiam Dominicam, post Pascha, fiat in Missa Commemoratio de Spiritu Sancto, & post Nonam P. Præfident in Cubiculo suo expedienda absolvat una cum Visitatoribus, vel aliquo eorum absente, cum aliis Prælati, qui numerum septem Virorum ad integrum Regimen requisitum, vice absentium, supplere debent.

3. In loco postea ad id deputato, convocatis omnibus de Capitulo ipsemet Præfident præmissa prius Oratione Mentali, dicat versus: Salvos fac Servos tuos. R. Deus meus sperantes in te. V. Esto nobis Domine viris fortitudinis. R. A facie inimici. V. Nihil proficiat inimicus in nobis. R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. V. Domine non secundum peccata nostra facias nobis. R. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. V. Mitte nobis Domine auxilium de Sancto. R. Et de Sion tære nos. V. Domine exaudi Orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Actiones nostras quesumus Domine aspirando præveni, & adjuvando proseguere, ut cuncta nostra Oratio, & operatio a te semper incipiat, & per te cepta finiatur. Famulorum tuorum quesumus Domine delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valeamus, Genitricis filii tui Domini nostri intercessione salvemur.

Intercesso nos quesumus Domine B. P. N. Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valeamus, ejus patrocinio assequamur. Per Christum Dominum nostrum.

Facta vero per Præfidentem monitione circa ea, quæ necessario pro augmento Regularis observantia suggerenda Prælati judicabit; idem Præfident, & Visitatores vocent coram omnibus singulos in Catalogo descriptos a Quæstore, & ipse Quæstor fidem scripto faciat de omnibus, qui integre satisfecerint, aut non.

Deinde legere faciat per P. Cancellarium, publice audientibus omnibus, sequens Capitulum.

De iis, qui faciunt praticas in Electione Diffinitorum ex Bulla Leonis X.

CAPUT VI.

1. Decernentes &c. eos, qui circa Diffinitorum electionem per se, vel per alios, directe, vel indirecte quocumque tempore praticas fecerint, seu ab aliis praticari, vel aliter conscii, aut quomodolibet talium praticarum notitiam habentes, & ante non revelantes, excommunicationis late sententiæ poena, a qua nisi a P. Præfidente Regimini, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, & inhabilitationis ad vocem activam, & passivam in d. Capitulo Generali, & ad Dignitates, gradus, & administrationes in dicta Congregatione poenis quinquennio duraturis, ipso facto incurrendis, ligari, & involvi; necnon irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in prædicta Bulla continetur.

2. Ad servandas vero Abbatum, Monachorum

Item de eorum consciis, & non revelantibus.

quam proprio nomine appellare, vel aliter indecenter, & derisorie nominare. Si quis contrafecerit, teneatur dicere suam culpam in Capitulo graviter pro excessu qualitate puniendus.

Relevare tamen possunt peccata Superioribus.

Vel peccatores admonere.

Peenae pro his, qui verbis alios offendunt.

Alia pro peccatis.

Post contentiones reconciliantur, aliter puniantur.

Ordine servato inferioribus obediatis, itaque iratis se humilient.

jaceat, aut si contumax fuerit de Monasterio expellatur.

DECLARATIO.

Ibi: si leviter senserit animum Prioris iratum, vel commotum.

1. (a) Hanc iram, vel commotionem, maxime ex injusta causa, quantum fieri potest, Superiores evitent. Qui tamen si commovebuntur, eorum inferioribus genusexis, satisfaciendis benignissime ignoscant, ac eis benedicant, sicut Regula dicit. Nec utantur superioritate, & auctoritate sua ad vindictam, praesertim dicendo verba contumeliosa, & provocantia sub poena suspensionis a Decanatu per mensem, & amplius secundum qualitatem excessus: Sed omni charitate, & mansuetudine utantur in reprehensionibus, & correctionibus.

Confirmatur, & illustratur regula.

2. Si tamen eorum excessus poenitentiam merebitur, nullus eam, nisi Praeatus, aut aliquis ex Superioribus ad quos spectat, eam delinquentibus imponat.

De zelo, quem debent habere Monachi.

CAPUT LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat a Deo, & ducit ad Infernum, ita est zelus bonus, qui separat a vitiis, & ducit ad Deum, & ad vitam aeternam. Hunc ergo zelum, ferventissimo amore exerceant Monachi, id est ut honore se invicem praeveniunt. Infirmitates suas, sive corporum, sive morum patientissime tolerant. Obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicet, sequatur, sed quod magis alii. Charitatem fraternitatis casto impendant amore. Deum timeant: Abbatem suum sincere, & humili charitate diligant. Christo omnino nihil praepoant, qui nos pariter ad vitam aeternam perducant. Amen.

Zelus duplex bonus, & malus, & primus, qui se qui debemus, explicatur.

De eo, quod non omnis observatio iustitiae in hac sit Regula constituta.

CAPUT LXXIII.

Regulam autem hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasteriis, aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conversationis nos demonstrare habere. Caterum ad perfectionem conversationis, qui festinant, sunt doctrinae Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quae enim paginae, aut quis sermo Divinae auctoritatis, veteris, ac novi Testamenti non est rectissima norma vitae humanae? Aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum, hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? necnon, & Collationes Patrum, & Instituta, & vita eorum, sed & Regula Sancti P. N. Basilii quid aliud sunt, nisi bene viventium, & obedientium Monachorum exempla, & Instrumenta virtutum? Nobis autem desideriosis, & male viventibus, atque negligentibus, robur confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Caelestem festinas hanc minimam inchoationis Regulam descriptam, adjuvante Christo persequere, & tunc demum ad majora, quae supra commemoravimus doctrinae, virtutumque culmina, Deo protegente, pervenies.

Ut perveniamus ad celsitudinem perfectionis; huic Regulae ad iungenda erunt S. Scripturae, Patrum doctrinae, aliorumque scripta.

DE-

DECLARATIO.

Hic de declarationibus est visus Monachis, nunc consuetudinem quod defunctis.

Quae perfolvenda defuncto Fratri in Monasterio sive mortis, vel sepulture.

Item quid in Monasteriis.

1. Quia tam S.P.N. Benedictus, hanc Regulam scribendo, quam etiam nos, locis congruis, & opportunis declarando, nihil aliud, quam morum emendationem, ac Religiosae vitae sanctimoniam, atque eam animae puritatem, & innocentiam Monachis, dum in hac peregrinatione versantur persuadere intendimus, qua postquam ab huius exilii arumnis absoluti fuerint, mox sine Purgatorii poenis, quantum possibile est ad Auctorem suum leti revertantur: quia tamen humana fragilitate obstante, non semper assequimur, quod intendimus; sed in multis offendimus omnes, & septies in die cadit iustus; æquum, & pium est, ut curam, & sedulitatem, quam viventibus ad profectum exhibuimus, ita quoque sanctis serio ad levamen impendamus, ut si quas a praedicti B. Patris, & nostris monitis deviantes, maculas contraxerunt, huiusmodi piis, ac fraternis suffragiis adjuvi ad felicem illam requiem, & auctoris sui beatissimam visionem ocius transferantur.

2. Ideo cum aliquis Monachus, Novitius, vel Commisus, peracto cursu huius labilis, & arumose vitae, Spiritum Domino Creatori suo reddiderit, ut charitas viventi exhibita, etiam defuncto servetur, volumus, ut in loco, ubi Frater in Domino requievit, vel Sepulture traditus fuerit, officium totum perfolvatur, secundum Rubricam Romanae Ecclesiae in die funeris; celebretur etiam solemniter Missa, si fieri potest, & tempus permiserit, alias sequenti die non impedito. Die quoque tertio, septimo, trigesimo, & Anniversario depositionis semel tantum Missa Conventualiter cantetur cum Responsorio: *Liber me Domine*, cum versibus suis, & oratione sicut moris est, dicanturque triginta Missae in Monasterio, in quo requievit pro Anima ejus remedio, quarum distribuendarum cura sit Sacristae ejusdem Monasterii. Pater vero Monasterii ipsius in quo defunctus est Frater, scribat omnino ceteris Praeatis Congregationis notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Defuncti, nec omittatur ex negligentia in detrimentum Animae suae, & Proximi defuncti.

3. Praeterea statim ac innotuerit obitus cuiuspiam nostrae Congregationis, nisi aliud obtulerit (praeterquam quod in omnibus Monasteriis celebranda erit Missa Conventualis pro Anima ejus Defuncti observata illius conditione) suffragia particularia offerenda erunt hoc ordine, videlicet. Pro Abbate Regiminis decem Missae ab unoquoque Abbate Regiminis, totidemque pro Abbate Titulari, a singulis pariter Titularibus celebrabuntur. Pro Priore Claustrali, sive Titulari, a Prioribus respective Claustralibus, vel Titularibus decem. Tres vero a singulis Decanis pro Decano, & una a singulis Sacerdotibus pro Sacerdote. Pro Clerico autem semel perfolvendum officium Defunctorum, duplex a quovis Clerico. Pro Commisus a Commisus coronam majorem de Domina, alias Rosarium, dictam, cum *Requiem aeternam* &c. in fine cuiusvis decadis esse recitandum statuimus. Intendentes etiam, quod singuli Sacerdotes nostri, sive in dignitate, aut gradu constituti, sive non, teneantur admittere ad participationem in triginta Missis quoscumque nostrae Congregationis Defunctos de illis faciendo memoriam expresse,

vel secreto. Quod idem injungimus ceteris Monachis in Officiis mortuorum, & Commisus in consuetudine suarum orationum recitatione per 30. dies.

4. Et quia post precum emissiones ad levandos Purgatorii cruciatus, multum confert elemosyna, ordinamus, quod in Monasterio, in quo Frater decessit e vita, ponantur quotidie in loco ubi sedere solitus erat ad mensam in Refectorio omnes Cibi, & Vinum sicut singulis datur, ac si viveret. Quae postmodum dentur pro elemosyna alicui pauperi, vel pluribus pro Anima ipsius Defuncti, aut tantundem, sicut Superior ordinaverit, usque ad 30. dies; nullusque sedeat in loco illo, sed vacuo remanente, apponatur Crux parva lignea super mensam juxta locum vacuum in memoriam Defuncti, ut ceteri memoria Mortis compuncti, & pro ipso ferventius orant, & ad perfectius vivendum excitentur.

In Monasterio demortui fiat etiam elemosyna pro Fratre.

5. Ordinamus insuper, quod singulis annis imponantur triginta Missae cuilibet Monasterio in abolitione Capituli Generalis pro habitibus literas gratiosas (quae imposterum moderate concedantur) qui forte illo anno decesserint, necnon triginta aliae pro nostris Religiosis Defunctis.

Celebrentur singulis annis Missae nonnullae pro Monachis Congregationis, aut quae.

6. Charitatis etiam affectum erga Fratres Congregationis nostrae exercere volentes, universos Parentes, Fratres, Sorores Monachorum, & Commissorum nostrorum praesentium, & futurorum ad participationem omnium bonorum, quae in nostra sunt, & sicut Congregatione (sicut sit cum illis, quibus literae gratiosae conceduntur) admittimus; prohibentes, nequis de cetero pro praedictis literas gratiosas requirant.

SANCTUS GREGORIUS

ROMANUS PAPA

Hujus nominis Primus.

De approbatione Regulae S.P. Benedicti, ex privilegio Monasterio Sublacensi concessa.

EGO Gregorius S.R.E. Praesul, scripsi Vitam Beati Benedicti, & legi Regulam quam ipse Sanctus manu propria scripsit. Laudavi eam, & confirmavi in Sancta Synodo, & per diversas partes Italiae, & ubicumque latinae literae legentur, praecipui, ut diligentissime observarent, quicumque ad conversionis gratiam accessuri essent usque in finem Mundi. Et confirmo duodecim Monasteria, quae ipse Sanctus construxit &c.

PRIMA PARS CONSTITUTIONUM

CONGREGATIONIS CASINEN.

Pro directione Regiminis, & Regularis Observantiae ejusdem Ordinis.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI

De Capitulo Generali celebrando, & ejus tempore.

CAPUT I.

1. Antiquorum Patrum sectantes vestigia, & auctoritate Apostolica muniti, ut vigor ob-

chorum nostrorum conscientias, & omnem ab eis prorsus ambiguitatis scrupulum removendum declaravit Gregorius Papa XIII., quod ob sermones, qui invicem non ambitus, vel alterius improbe, sed bonæ intentionis causa de idoneitate, vel insufficientia ad Diffinitorium officium eligendorum, habiti fuerint, seu quos in futurum haberi continget, supradictas sententias, censuras, & poenas non incurrerint, aut incurrant.

Alia que peragenda sunt in Capitulo.

3. Legatur præterea ab eodem Patre Cancellario Breve Apostolicum ejusdem Gregorii XIII. contra appellantes, ab Urbano VIII. sub die 11. Maji 1638. confirmatum, & ampliatum, necnon & Decretum editum in generali Congregatione S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita coram eodem Pontifice: Ut omnium Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos per sepe commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum ad officium Sanctissimæ Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, quod incipit S. D. N. Sedulo incumbens &c. publicatum die 5. Januarii 1633. prout in prædictis Brevis, & Decreto ordinatur. Deinde moneat omnes, ut intersint Missæ, quæ die sequenti solemniter cantabuntur de Dominica, vel de Sancto, si in illa die Festum duplex occurrat, cum commemoratione de Spiritu Sancto, ut Dominus illuminare dignetur, & dirigere, in suo beneplacito corda Patrum, Capitulum celebrare debentium, & precedentibus omnibus qui non sunt de Capitulo, Præfidentem legat infrascripta ad electionem scrutatorum spectantia, quibus lectis, ad eorum electionem per Prælatos procedatur.

De Electione Scrutatorum.

CAPUT VII.

Item de eorum Officio.

1. Ordinamus primo: ne quis consanguinitate usque ad secundum gradum inclusive conjunctus alicui ex Prælati, ad quos electio spectat Diffinitorum in Scrutatore deligatur. Singuli igitur Visitatores quatuor, qui non sint de Capitulo nominent secreta in aures P. Præfidentis, ipse etiam P. Præfidentem quatuor nominare possit, quos in Scheda conscribat, & eos postmodum nominet. Qui nominati secretis omnium Prælatorum suffragiis exponantur, & illi quatuor, qui plura vota favorabilia habuerint, sint Scrutatores electi in omnibus actibus Capitularibus, durante ipso Capitulo, & si fuerint aliqui pares in votibus, præferantur, qui locum Superiorem in Monasterio tenuerint. Volumus tamen pro pace, & unitate servanda, ut unus tantum, & non plures in eodem Monasterio professi Scrutatores eligantur.

2. Qui Scrutatores teneant secretissima, quæ ad officium suum spectant; Contra facientes vero si fuerint gradati, & transgressio manifesta, teneant locum suæ professionis in Monasterio saltem per duos Menses, si vero non fuerint gradati, post omnes professos similiter per duos Menses sint degradati in Monasterio, & insuper eo ipso sint privati Scrutatorum officio, ad quod deinceps in perpetuum sint inhabiles.

3. Si vero culpa fuerit latens, ter in pane, & aqua jejurent, nec ab aliquo dispensari possint.

4. Hoc etiam Capitulum legat P. Præfidentem ipsis Scrutatoribus die sequenti coram omnibus de Capitulo antequam ad electionem Diffinitorum procedant.

De absolute Præfidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine.

Hoc Capitulum legit P. Præfidentem Dominica tertia post Pascha, dicta Nona coram omnibus de Capitulo.

CAPUT VIII.

1. Dominica igitur tertia post Pascha, solemniter cantata a P. Præfidente Missa currente cum commemoratione de Spiritu Sancto, ut supradictum est, post Nonam pulsata Campana, & omnibus, qui sunt de Capitulo, in loco ad id deputato, congregatis, genibus flexis, præmissa mentali Oratione, Præfidentem Regiminis omnes de Capitulo hujusmodi alloquatur sermone.

Nec non de eorum loco post abdicationem.

2. Patres dilectissimi, quia secundum antiquam, & laudabilem consuetudinem nostram, tempore Capituli Generalis vacare debent omnia beneficia, Dignitates Prælationes, & officia Generalis Regiminis; Idcirco ego D. N. humiliter Præfidentem Congregationis Casinensis, vice, & nomine totius Capituli Generalis, Apostolica, ac etiam Constitutionum nostrarum auctoritate, absolvo singulos Visitatores, Abbates, Administratores, & omnes habentes tantum titulum, quam principale Regimen Monasteriorum nostrorum, ab eorum officiis, cura, administratione, titulo, & Regimine, & eos absolutos pronuncio.

3. Si vero Præfidentem non interfuerit Capitulo antiquior Visitator qui illic aderit, omnia supradicta, nomine, & vice Præfidentis, pronunciet. Qua absolute facta ceteri omnes, aperto capite surgant, eidem absolute reverenter annuentes, locaque suæ professionis illico petant.

4. Subsequenter Præfidentem dicat: Et Ego D. N. denunciatio me absolute, juxta tenorem privilegiorum, Constitutionum Congregationis nostræ, ab officio Præfidentis, & Visitatoris, necnon a titulo, regimine, & administratione Monasterii N. Placeat itaque Paternitatibus vestris die statuta providere de magis idoneo.

5. Post hæc prostratus coram omnibus de excessibus, & negligentis suis se accuset, & subiciat se Capitulo correctioni, veniam, & orationem pro se ab adstantibus postulans, & facto signo ab antiquiore Capituli, surgat & revertatur ad locum suæ professionis.

6. Similiter omnes alii faciant, qui in illo anno Visitatores fuerint, aut Monasteriorum, principale Regimen habuerint, unusquisque secundum ordinem suum, incipiendo a majore, & facto signo ab Antiquiore surgant, & ad suæ professionis loca redeant. Quibus peractis, ad electionem Diffinitorum procedatur declarantes post prædictam absolute Prælatorum Abbates solum titulum habentes, debere tenere locum suæ professionis in Monasteriis, in quibus reperiuntur.

De Ele-

De Electione Præfidentis Capituli, Diffinitorum, & Conservatorum.

CAPUT IX.

Item de his qui ad hujusmodi gradus ascendere nequeunt.

1. Quoniam in Capitulo generali tractanda sunt cuncta Congregationis negotia; Si autem iis expediendis integer Patrum cœtus adunari semper deberet, per nimias moras, nec sine tædio, ac difficultate, rerum definitio traduceretur: Idcirco, ut facilius, ac expeditius peragantur, ordinamus juxta privilegia nostra novem tantum Diffinitores eligendos esse ex Prælati, qui sunt in Capitulo; quorum unus eligatur Præfidentem Capituli, ut infra prescribitur num. 6.

2. Ordinamus etiam quemlibet absentem a Capitulo, neque per Substitutum, neque per Epistolam, neque per Nuntium vocem in Capituli Actibus habere posse.

3. Admonemus autem, ut unusquisque Deum in hac electione ante oculos suæ mentis habeat, & quos iudicio suæ conscientie, pro universali Congregationis bono judicaverit utiliores, eligat.

4. In electione vero prædicta, juxta primævam Institutionem sel. rec. Eugenii IV. ab Urbano VIII. per suas literas in forma Brevis die 8. Julii 1637. approbatam, & innovatam, statuimus ut libera sit unicuique Prælatorum nostrorum, vocem habentium in Capitulo facultas eligendi quos ex eisdem Prælati ad Diffinitorium officium magis idoneos judicaverit (super quo conscientiam cujuslibet ipsorum oneramus) nulla habita ratione, quod in uno, alterove ex Capitulis Generalibus præcedentibus successively Diffinitores fuerint, quove bis a Diffinitorio non vacaverint, eligi tamen non possint, qui proximo præcedenti Capitulo Visitatores electi fuerint, & Prælati in proxima item Dieta, ad Abbatiam promoti: advertaturque præterea unum tantum, & non plures in eodem Monasterio Professos, vel in eadem Civitate, seu Loco natos, licet ex diversis Provinciis processerint, simul in eodem Capitulo Diffinitores eligi posse, ita, quod novem Diffinitores singuli in diversis Monasteriis professi eligantur.

5. Modus vero prædictæ electionis faciendæ, erit iste: Ponantur in sacculo, vel urna nomina septem Provinciarum, & Prælati capaces illius Provincie, quæ primo extracta fuit, primo suffragiis supponantur; Secundo Abbates capaces illius Provincie, quæ secundo extracta fuit; & sic deinceps omnes semper hoc ordine servato.

6. Facto autem scrutinio, illi intelligantur electi, qui majori Suffragiorum numero supra dimidium fuerint approbati. Quod si in primo scrutinio non reperiantur novem sortiti suffragia supra dimidiam partem, fiat secundum Scrutinium, in quo si idem evenerit, fiat, & tertium. Si vero nec in eo fuerit novennarius numerus completus, tunc consideratis a scrutatoribus omnibus scrutiniis, illi intelligantur electi, qui in aliquo eorum plura habuerint suffragia, etiam infra dimidium. Rursus de ipsis novem sic electis, fiat scrutinium pro eligendo Præfidente Capituli, & quando citra Alpes deputandus erit prout infra statuitur, de electione Præfidentis Regiminis Cap. 2. num. 2., exponantur votis tantummodo illi quatuor Diffinitores electi pro Provinciis citra, videlicet Sicilia,

Neapolitana, Romana, & Hetrusca, & e contra, quando ultra Alpes erit deputandus, scrutinio subjiciantur tantum illi quinque electi pro Provinciis ultra, idest Veneta, Lombarda, & Liguria, & ille præfideat, in quem plura suffragia etiam infra dimidium convenerint. Quod si in electione tam Diffinitorum, quam Præfidentis duo, vel plures fuerint in numero suffragiorum pares, antiquiores professione præferantur: Si autem ob quemcumque casum contingeret in aliqua Provincia reperiri unum solum Abbatem, qui in Diffinitorem esset eligibilis, tunc ex Provincia viciniori assumantur per scrutinium duo alii Abbates, qui cum eligibili pro supradicta Provincia concurrant ad Diffinitorium; ita tamen ut, qui est solus eligibilis in illa Provincia primis votis committatur, & si sufficientia vota habuerit intelligatur electus absque eo, quod alii duo urnam experiantur. Si vero sufficientia vota non habuerit, tunc suffragiis subdantur; postea, qui per dictum scrutinium electi fuerint, quorum qui plura vota supra dimidium habuerit, intelligatur Diffinitor pro illa Provincia, quæ unicuique Prælatum eligibilem. Juxta præscriptam igitur formam fiant prædictæ electiones, & non aliter, nec alio modo.

7. Electis vero, & pronuntiatis Diffinitoribus, & Præfidente Capituli: rursus nomina omnium Prælatorum non Diffinitorum (iis exceptis, qui Superiori Capitulo Diffinitores, & Conservatores, ac illo biennio Visitatores fuerint, & qui Dietis intervenerint, aut in Dieta electi in Prælatos fuerint) in sacculum, seu urnam, injiciantur pro eligendis Conservatoribus, & fiat scrutinium, ut supradictum est in electione Diffinitorum: Et illi quatuor (duo videlicet ex Provincia Romana, Neapolitana, Sicilia, & Hetrusca: Et duo ex Veneta, Lombarda, & Liguria) in quos plura suffragia convenerint, etiam infra dimidium, intelligantur electi Conservatores, & locum habeant immediate post Diffinitores.

De Diffinitorum auctoritate, & potestate, & de Literarum presentatione.

CAPUT X.

1. Pronunciata itaque, seu publicata a Superiore ex Scrutatoribus, sociis adstantibus, electione P. Præfidentis, Diffinitorum, & Conservatorum, statim novus Præfidentem legat sequens Capitulum coram omnibus.

2. Quoniam ad Officium Diffinitorum pertinet cuncta in Capitulo occurrentia, atque de Congregatione disponere: ordinamus, quod Diffinitores Capituli Generalis omnem representantes Congregationem, ipsique electi intelligatur omnia a Capitulo tributa potestas; Idcirco omnia, quæ fuerint per ipsos in Capitulo diffinita, juxta Privilegiorum nostrorum tenorem, inviolabiliter observentur ab omnibus Prælati, & Monachis nostræ Congregationis cujuscumque gradus seu conditionis existant.

3. Præfidentem etiam Capituli, durante officio suo omnia signa præminentie, tam generalia, quam particularia faciat, & locum Superiorem teneat, ceterique Diffinitores, absente Præfidente, etiam omnia signa faciant, ut supra, & loca superiora teneant, sibi invicem deferendo, secundum professiones eorum.

C e

4. Ele-

4. Electis itaque Presidente, & Diffinitoribus, ordinamus, quod ipsi Presidenti litera omnes bonum Congregationis concernentes, quae fuerint praesentandae, porrigantur: antequam tamen inde receperint, fiant per P. Praesidentem infra scriptae admonitiones.

Admonitiones faciendae per P. Praesidentem omnibus de Capitulo in principio Capituli Generalis.

5. Ut Capitulum citius possit expediri, Praelati sint breves, tam scriptis, quam voce, nec eadem saepius repetant, sed superflua, & ad rem non pertinentia, evitent.

6. Soliciti sint circa disciplinam, & Regularem observantiam, & praecipue ad Divina Officia, die, ac nocte, attento, quod Monachi Monasterii sunt in variis exercitiis occupati.

7. Omnes Praelati in Capitulo habeant facultatem eligendi sibi Confessarium. Ceteri vero, qui ad Capitulum accesserint, constentur cum Deputatis ad confessionem, tam in Monasterio Capituli, quam alibi.

8. Nullus exeat e Monasterio sine licentia P. Praesidentis, vel Vicarii Capituli, omnesque ad vitam communem in Refectorio conveniant, & omnino tollatur abusus, si quis in contrarium inolevit.

9. Adhortentur Praelati Monachos suos, & Commissos, ut serviant Missis, adjuvent in exercitiis Monachos, & Commissos Monasterii. Admoneant etiam famulos suos, ut sint discreti, morigerati, & caveant a contentionibus, quia inde sepe scandala oriuntur. Cellerarii vero eis provideant de necessariis.

10. Durante celebratione Capituli in omnibus Congregationis nostrae Monasteriis omnes ad Deum preces effundant, & praecipue Sacerdotes in Missa faciant commemorationem de Spiritu Sancto, & conventualiter fiat oratio ordinaria pro felici directione, & exitu eiusdem Capituli.

Quod nullus Diffinitorum procaciter defendat sententiam suam, aut revelet secreta Capituli.

CAPUT XI.

Idem dicendum de aliis a Diffinitoribus vocatis, & de secretis Dietae.

1. Sane, ut omnia cum Dei timore procedant, & ad laudem ipsius cedant pariter, & honorem: strictius prohibemus, ne aliquis Diffinitorum procaciter suam tueatur sententiam, examinando occurrentes causas. Sed si quid forte dicere voluerit, sua dictante conscientia, ut clarior veritas elucescat, praevia P. Praesidentis licentia cum omni humilitate, & modestia id proponat. Postquam suum emisit votum, aliorum iudicio se submittat. Si contra fecerit, & correctus se non emendaverit, expellatur extra Diffinitorium, ut infra §. 3.

2. Nullus insuper, tam ipsorum Diffinitorum, quam etiam aliorum; quacumque ex causa a Diffinitoribus vocatus, ea, quae tractantur in Capitulo, sive quae ibi audierit, revelare audeat, donec fuerit Capitulum absolutum, & ulterius si rei materia poposcerit: quod etiam intelligendum est de iis, quae in Dietis fuerint tractata.

3. Quod si a quoquam contra factum fuerit, ita quod scandalum oriatur, aut verisimiliter oriri possit (quod arbitrio majoris partis Diffinitorum, si tempore Capituli talis revelatio publi-

cata fuerit, sin autem arbitrio Regiminis, declaratur); si quidem ipse Diffinitor sit, primo sequenti Capitulo non possit eligi in Diffinitorem; & insuper si durante Capitulo de tali revelatione constiterit, expellatur de Diffinitorio; arbitrio tamen Diffinitorum (si eorum majori parti videbitur) revocandus. Si vero is, qui revelaverit, Diffinitor non fuerit, pro qualitate transgressionis arbitrio PP. Diffinitorum, si tempore Capituli, seu Regiminis, si intra annum talis revelatio fuerit publicata, erit puniendus.

De Officio Conservatorum.

CAPUT XII.

1. Conservatores, hoc titulo praecipue insigniti, quod Regulam, & Constitutiones Congregationis, necnon Diplomata Pontificia, pro ejus bono Regimine emanata a transgressoribus vindicare debeant: quibus in maxima potestate constitutis, illarum custodia, & executio commissa est, cum primum Magistratum inierint, diligenter perpendant acta omnia, videlicet Decreta, nedum pro Congregatione, verum etiam pro singulis Monasteriis, sive publice, sive privatim, edita, electiones, & absolutiones Praelatorum, Monachorum promotiones ad Dignitates, & officia, in junctas poenitentias, facultates, sive licentias concessas, commissiones omnes, ac instructiones Commissariorum, si qui erunt, vel fuerint deputati, vel deputandi respective, & quaecumque alia animadversione digna, quomodocumque per Praesidem, vel Visitatores, aut Regimen in Dieta triennii proxime elapsi gesta, & ordinata, quae omnia in scriptis optimo ordine digesta a Cancellario Regiminis ad eorum Tribunal per ipsum deferri mandabunt: necnon omnes sanctiones, ordinationes, provisiones, Decreta & acta omnia, quae per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, edita, & statuta fuerint, a Scriba Capituli in ejus folio annotata, similiter accipiant, ut ea antequam publicentur, accurate examinent, & recognoscant, non quidem tanquam Iudices appellationum, sed uti Regulae, & Constitutionum Conservatores. Et si quid in huiusmodi actibus, tam per praefatos Praesidentem, Visitatores, & Regimen in Dieta triennii modo praeteriti, quam per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur editis contra Diplomata Pontificia, Regulam, & Constitutiones factum esse repererint: illud absque ulla Indulgentia, & omni penitus rigore, corrigant, revocent, rescindant, & nullum declarent, & cum effectu (prout Iustitia distabit) exequi mandent: nec ullo modo, nisi praedicta omnia ab ipsis Conservatoribus recognita, & approbata fuerint, a Diffinitoribus publicentur, vel executioni mandentur, alioquin nullius intelligantur esse roboris, & validitatis. Et ipsi Conservatores contra inobedientes, etiam Diffinitores, nulla habita Personarum, vel Dignitatum ratione per censuras, & poenas Ecclesiasticas juxta facultatem sibi per Breve Pauli V. traditam, omnino procedant.

2. Quoniam autem potest contingere, ut decreta omnia, & acta Capituli illius anni non possint in tam brevi tempore a Cancellario registrari: Propterea ordinamus, ut a Conservatoribus futuri Capituli accurate inspiciantur, & examinentur, an fideliter, & diligenter, prout decet, fuerint.

Item de eorum potestate puniendi inobedientes.

rint in Registro notata, cum ceteris decretis, ac provisionibus factis, tam a Patre Praeside, & Visitatoribus, quam a Diffinitoribus, prout supra in antecedenti numero. Et si negligentia notabilis inventa fuerit, instantibus Conservatoribus a Diffinitorio procedatur contra Cancellarium, etiam usque ad privationem officii, si ejus culpa id acciderit.

De electione Scribae Capituli Generalis, Cancellarii Regiminis, & de pertinentibus ad Officium eorum.

CAPUT XIII.

Post electionem Diffinitorum, & Conservatorum eligatur unus ex ipsis Diffinitoribus in Scribam Capituli hoc modo, videlicet. Unusquisque Diffinitorum P. Praesidentis Capituli nominet, quem idoneum judicaverit, qui Praesidens omnes nominatos redigat in scriptis. Postea votis exponantur, & electus remaneat, qui habuerit plures voces; at si plures invenirentur pares in vocibus, iterum suffragiis subdantur, donec unus remaneat; quo electo Praesidens Capituli, propria manu in registro Actorum ipsius Capituli scribat hac forma videlicet:

Anno Domini 16 . . . & c. Indictione Die Mensis S. D. N. P. P. N. Pontificatus Anno Celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis Casinen. in Monasterio S. N. de N. Diocesis N., in quo fuit electus in Scribam Capituli D. N. de & c. ab infra scriptis Diffinitoribus eiusdem Capituli, ad cuius rei fidem Ego D. N. Diffinitor, & Praesidens praefati Capituli, hac manu propria scripsi. Consequenter duo ex antiquioribus Diffinitoribus se subscribant. Postea ipse Scriba, qui eo ipso, auctoritate Apostolica, ut patet per Indultum Pii Secundi Summi Pontificis concessum anno 1461. quoad acta Capituli Notarius publicus censetur; in Registro scribat nomina Praesidentis, & aliorum Diffinitorum anni illius, & subsequenter omnes alios Officiales, & quaelibet acta Capituli annotatione digna.

Ad officium etiam Scribae pertinet literas omnes Capitulo praesentatas coram aliis Diffinitoribus legere, & ea, quae alicujus ponderis digna conspexerit, in uno folio in modum memorialis notare per Diffinitores postea examinanda. Ad ejus etiam officium pertinet publicare Vicarium Monasterii, Auditores Causarum, Cancellarium, Depositarium, Ostiarios, & alios Officiales a PP. Diffinitoribus constitutos, & schedulamque dd. Officialium Vicario relinquere.

Sit etiam sollicitus Scriba, terminato per Diffinitores anno praeterito, quae revocata non fuerint, in Registro describere, & quae de novo statuentur, diligenter adnotare. Scribi etiam, faciat literas gratiosas pro benefactoribus Congregationis, cum appositione sigilli pendens, quas ipse subscribat. Licentias vero vendendi, seu quovis titulo alienandi per Diffinitores concessas ad effectum obtinendi assensum a Sede Apostolica, de more extendat, subscribat, eodemque Congregationis sigillo communiat. Et ut supradicta commodius valeat expedire, volumus, ut finito Capitulo tribus diebus, & ultra, si opus fuerit, remaneat in Monasterio, ubi Capitulum fuerit celebratum.

5. Verum, quoniam propter ampliacionem

Congregationis, multae occupationes, & causa in dies emergunt, itaut cum difficultate Scribae Capituli omnibus satisfacere possit: idcirco per PP. Diffinitores, vel Regimen eligatur unus Prior Claustralis idoneus, fidus, integerrimus, & peritus, qui Cancellarius Patrum, vel Regiminis vocetur, quique registrandi literas, instrumenta, Decreta, & alias Scripturas ad Regimen attinentes, necnon literas scribendi, & respondendi, quibus opus fuerit, pro dispositione P. Praesidentis, & Diffinitorum ut supra statutum est in praecedenti Capitulo numero primo, & secundo, curam habeat, qui etiam cum ceteris Officialibus publicetur.

6. Praefatus autem Cancellarius apud Praesidentem Regiminis semper maneat, ut in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum opera sua juvet. In eo autem officio, si recte se gesserit, usque ad sexennium, arbitrio Regiminis perseveret, ut non solum Praesidi, sed etiam Diffinitoribus, rerum Congregationis, Actorum Capituli, Visitationum, & Constitutionum, & aliarum, Scripturarum ad Regimen pertinentium, requisitus, notitiam suggerere valeat. Eaque omnia ita callere debebit, & praemanibus habere, ut quotiescumque opus fuerit e vestigio proferre possit. Ei autem Coadjutor a Diffinitoribus tempore Capituli deputetur, ne multitudine negotiorum obruatur.

7. Praesidens autem in omnibus negotiis ad officium suum, & Congregationis regimen pertinentibus, Cancellario tantum utatur, ne restanti ponderis fidei cujuscumque committat.

8. In negotiis vero Capitalibus expediendis, ut brevitati simul atque ordini consulatur, curabit Cancellarius omnia petitionum Abbatum folia in libro ad hoc preparato agglutinari per ordinem juxta examen Monasteriorum, itaut unicuique folio petitionum vacua libri pagina e conspectu correspondeat, in quo Diffinitores adnotare possint quid super singulis deliberaverint; ut deinde valeant juxta ipsorum sententiam Decreta efformare. Eiusmodi autem liber cum praedictis foliis petitionum propria manu Abbatum subscriptis in acta Capituli referatur, conservandus, ut expresse appareat, de quibus fuerint Diffinitores requisiti, & an opportuna remedia curaverint adhibere.

De Vicario Monasterii, in quo celebratur Capitulum.

CAP. XIV.

Ne pluribus Monachorum, sive Monasterii, in quo celebratur Capitulum, curis distrahi, seu inquietari Diffinitores contingat, ordinamus, quod ipsi Diffinitores per consuetam Suffragia, Vicarium Monasterii, si fieri potest, eligant eum, qui ante fuerat Praelatus eiusdem Monasterii, qui rerum, & personarum melius conditionem noverit, seu aliquem alium Abbatem de Capitulo, prout ipsis Diffinitoribus videbitur, qui curam habeat regiminis Monasterii, ac Monachorum, tam ibidem de Conventu existentium, quam aliorum ad Capitulum venientium. Qui Vicarius teneat primum locum post Conservatores, quibus absentibus, omnia signa faciat, & particulares licentias praestet, excepto, quod licentiam eundi extra Monasterium causa recreationis, dare non possit, quae soli Praesidenti reservatur.